

[Arbejds- og socialministeren.]
 delse af frihedsberøvelse overfor visse trængende personer af forsørgelsesmæssige grunde ikke kan anses for forenelige med konventionen. Dette gælder ligeledes regler om anstaltsanbringelse af visse straffede personer, og endelig finder man, at forsørgslovens regler om tvangsforanstaltninger overfor forsømmelige bidragsskyldige og forsømmelige forsørgere går ud over, hvad konventionen hjemler.

Man har nu her allerede fra forskellig side overfor mig givet udtryk for det beklagelige i, at dansk lovgivning skulle indeholde bestemmelser, der ikke står mål med de krav, som en konvention som den omhandlede stiller til beskyttelse af individets grundlæggende frihedsrettigheder.

Hertil kan jeg for det første svare, at de bestemmelser i forsørgsloven, som der her er tale om, og da navnlig de bestemmelser, som har en strafferetlig karakter, gennem længere tid har været genstand for overvejelser i ministeriet og navnlig i det af ministeriet nedsatte udvalg om forsorgen for de i forsørgslovens kapitler XXIV—XXVII omhandlede personer — det såkaldte anstaltsudvalg.

For det andet kan jeg for mit vedkommende kun hilse med glæde, at der er positive resultater at opvise af det internationale samarbejde også for lande, hvis sociale lovgivning befinder sig på et højere stade.

Inden jeg siger et par bemærkninger om lovforslagets enkelte paragraffer, vil jeg gerne pege på et forhold, som har været af afgørende betydning for arbejds- og socialministeriet ved lovens udarbejdelse. Som det fremgår af bemærkningerne til loven, er det konventionens princip, at ingen må berøves sin frihed undtagen i de i konventionen særlig nævnte tilfælde. Nu er det jo således, at en konvention af den heromhandlede art for at kunne ratificeres af et større antal medlemsstater ikke kan opnå den skarphed i formuleringen som lovgivningen i det enkelte medlemsland, og det har da også været tilfældet med den særlige bestemmelse i konventionen, jeg her tænker på, nemlig artikel 5, stk. 1 b, hvorefter frihedsberøvelse kan ske for at sikre opfyldelsen af en ved lov foreskrevet forpligtelse.

Det er klart, at denne bestemmelse allerede med hensyn til arten af de forpligtel-

ser, staten kan pålægge individet, må undergives en begrænsende fortolkning, hvis bestemmelsen overhovedet skal yde borgerne en retsbeskyttelse. Arbejds- og socialministeriet har da også forstået denne bestemmelse som særlig tagende sigte på borgernes forpligtelser til at opfylde deres forsørgelsespligter. På den anden side er det også klart, at ordene i bestemmelsen på de områder af økonomisk og forsørgelsesmæssig karakter, hvor bestemmelsen naturligt finder anvendelse, må fortolkes strengt, således at en opfyldelse af forsørgerpligten ved betaling af de skyldige ydelser frigør den forpligtede i relation til det offentlige.

Jeg vil her gerne pege på, at de foreslåede lovændringer i det store og hele bygger på den af anstaltsudvalget afgivne betænkning, der er omdelt til medlemmerne, men at ministeriet på enkelte punkter er gået videre end anstaltsudvalget ud fra den hovedbetragtning, at der efter ratifikation af konventioner af den her henhørende art ikke bør være nogen som helst tvivl med hensyn til, at dansk lovgivning fuldtud opfylder de i konventionen stillede krav eller nedlagte principper.

De bestemmelser, der her er tale om, er lovforslagets §§ 3—7, d. v. s. forsørgslovens § 207 og §§ 312—314, der hjemler tvangsforanstaltninger overfor forsømmelige bidragsskyldige og forsørgere. Anstaltsudvalget har her ment, at disse bestemmelser med deres pønale karakter i og for sig går ud over, hvad der må anses for rimeligt som administrativ foranstaltning med det formål at gennemtvinge forsørgelsespligten, men udvalget har dog været af den opfattelse, at bestemmelserne næppe kan anses for direkte uforenelige med konventionen, hvorfor udvalget har foretrukket senere at vende tilbage til dette spørgsmål, når den af udvalget anlagte klientelundersøgelse er afsluttet.

Heroverfor er det, at arbejds- og socialministeriet gør gældende, at bestemmelserne bør ophæves, således at forsørgsloven kan blive rensset for alle bestemmelser, der kan anses for stridende mod konventionen. Med hensyn til de enkelte bestemmelser vil jeg iøvrigt tillade mig at henvise til lovforslagets bemærkninger, og jeg vil kun henlede opmærksomheden på, at ministeriet, såfremt forslaget vedtages, vil udsende et cirkulære, der bl. a. vil tilbagekalde den i ministeriets cirkulære af 27. marts 1934 givne fortolk-